

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
 لجنة الانتخابات المركزية
 The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
 Deputy President of the Supreme Court
 Chairman of the Central Elections
 Committee for the 26th Knesset

قاضى نועم سولبرج
 نائب رئيس المحكمة العليا
 رئيس لجنة الانتخابات
 المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
 המשנה לנשיא בית המשפט העליון
 יושב ראש ועדת הבחירות
 המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 11/26

העותר: עו"ד שחר בן מאיר

נגד

- המשיבים:
1. משרד ראש הממשלה
 2. ח"כ בנימין נתניהו, ראש הממשלה
 3. סיעת הליכוד
 4. היועצת המשפטית לממשלה

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

העותר: בעצמו

החלטה

עתירה בעניין פרסום תמונה שנוצרה, כביכול, באמצעות 'בינה מלאכותית', בחשבון הרשמי של משרד ראש הממשלה.

1. ב-9 באוקטובר 2025 התפרסם בחשבון X (טוויטר בדימוס) באנגלית של משרד ראש הממשלה ציוץ ובו נאמר: "Give @realDonaldTrump the Nobel Peace Prize – he deserves it! □". לציוץ מצורפת תמונה ובה נראה נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ מניף ידיו ועוטה שרשרת עליה תלויה מדליה גדולה, המסמלת את פרס נובל לשלום. בתמונה נראית דמותו של ראש הממשלה בנימין נתניהו מניח את ידו על החזה של טראמפ, קהל מריע, ניירות קונפטי נופלים. ברקע – דגלי ישראל וארצות הברית, מה שנחזה להיות חלק מסמל מדינת ישראל (אולם בראשו חמישה כוכבים), ושלט PEACE THROUGH STRENGTH.

2. העותר, עו"ד שחר בן מאיר, טוען שהתמונה נוצרה באמצעות בינה מלאכותית. כך – בבירור, מפני שהנשיא טראמפ לא זכה בפרס נובל לשלום, והמתואר בתמונה לא אירע במציאות. לכן, ממשיך בן מאיר, התמונה אינה אמת – ודי בכך כדי לקבוע שמדובר בפרסום של תעמולת בחירות. בשולי דבריו מוסיף בן מאיר שהפרסום מקדם עמדה פוליטית של ראש הממשלה, ולא של משרד ראש הממשלה. פרסום תעמולת בחירות אסור בחשבון רשמי של משרד ממשלתי, לפי סעיף 2א חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: החוק). משום כך התבקשתי להורות למשיבים למחוק כל פרסום בחשבון רשמי שיש בו תמונה שנוצרה באמצעות בינה מלאכותית, ולאסור על משרד ראש הממשלה לפרסם בחשבונותיו הרשמיים תמונות כאלו.

3. לאחר שעיינתי בעתירה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה שדין העתירה – להידחות על הסף, אף מבלי להיזקק לתשובה מאת המשיבים. בן מאיר מעלה קשיים וסכנות בפרסומי כוזב בתעמולת בחירות. דומה שאין חולק על כך מבחינה עקרונית. קודמי, השופט ע' פוגלמן, התייחס לעניין בתב"כ 9/24 יש עתיד – בראשות יאיר לפיד נ' עמותת "כן לשלום" (18.1.2021). ראו גם אסתר חיות "על שקרים ואמיתות חלקיות ועל חופש הביטוי האמנותי" 75 שנות עצמאות במשפט 19, 23–24 (דפנה ברק-ארז עורכת ראשית 2023); יונדב סמט ועדו שלזינגר "הערת מערכת: פיל בקופה של מחט – בחינה מחודשת של דיני תעמולת בחירות ברשת" משפטים נב 617 (2023). אולם לא זו השאלה שלפניי. בעתירה על הפרת דיני תעמולת הבחירות יש לבחון אם דינים אלו הופרו.

4. בן מאיר הפנה, כאמור, לסעיף 2א לחוק – איסור על שימוש בנכסי הציבור בקשר עם תעמולת בחירות. יסוד בסיסי באיסור זה הוא שהפרסום הוא "תעמולת בחירות", כלומר נדרש שתכליתו הגְבֵּה (העיקרית) של הפרסום תהא להשפיע על הבוחר (עיינו: בג"ץ 869/92 זוילי נ' יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלושה-עשרה, פ"ד מו(2) 692 (1992) (להלן: פרשת זוילי)).

5. בן מאיר מסתמך על דברי קודמי, המשנה לנשיאה ח' מלצר, בתב"כ 3/21 בן מאיר נ' בנט, פסקות 29-30 (20.1.2019). לפיהם, אמינות הפרסום משמשת אף היא לבחינה האם פרסום של רשות ציבורית עולה כדי תעמולת בחירות. אכן, האמינות קנתה לה מאז מקום בין מבחני המשנה לזיהוי תעמולת בחירות. קנתה לה מקום ביניהם – אולם לא החליפה אותם. בהחלטות אין ספור, לפני ומאז, ציינו יושבי ראש ועדת הבחירות המרכזית מבחני משנה נוספים. עוד הדגישו כי לתוכן הפרסום, מבחן משנה אחר, מקום עיקרי בבחינה (תב"כ 6/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' נתניהו, פסקה 3 (19.1.2020); תב"כ 1/26 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' בן גביר, פסקה 9 (8.1.2024); ועוד). כמובן, כל מבחני המשנה רק מסייעים בפתרון המבחן העיקרי: האם התכלית הגְבֵּה של הפרסום בעיני

הבוחר הרגיל היא תעמולת בחירות (פרשת זוילי בעמ' 709-710 ; דנג"ץ 1525/15 טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.8.2017)).

6. בן מאיר לא דן במבחן העיקרי, אף לא במבחני המשנה האחרים – ודאי לא בעיקרי שבהם – לבד מציון סתמי שהמסר במסרון משקף את העמדה הפוליטית של ראש הממשלה ולא של משרדו [אגב, שאלה לעצמה היא מתי עמדה פוליטית מיוחסת לנבחר ציבור ולא לגוף הציבורי שהוא עומד בראשו. אין צורך לדון בה כעת]. בכך אין די כדי לבסס טענה בדבר היות פרסום בגדר תעמולת בחירות.

7. למעשה, בן מאיר מבקש לקבוע כלל חדש: כל שימוש בתמונה פרי יצירתה של בינה מלאכותית, הריהו תעמולת בחירות אך ורק משום שייכשל במבחן המשנה של אמינות הפרסום. כמה קשיים עולים מבקשה זו. ראשית, כיצד נדע לזהות בכל מקרה שאכן מדובר בתוצרי בינה מלאכותית? במובן זה שימוש 'מוצלח' יותר בהם, ומתוחכם יותר, שחסר מאפיינים 'מסגירים', יאפשר את פרסומם, ואולי דווקא משימושים כאלו רצוי להימנע. שנית, האם תמונה שבינה מלאכותית יצרה אכן מטעה את הבוחר הרגיל? בן מאיר עצמו כותב שהתמונה כאן אינה אפשרית משום שיש בה תיאור של תוצאת האיחול בציון – איחול לאירוע עתידי שלא התרחש. מדוע להניח שהבוחר הרגיל לא יגיע על נקלה למסקנה זוה, וידע לומר שהתמונה נועדה רק לקישוט, ולא לתיאור המציאות? שלישית, כאמור, הבינה המלאכותית ויצירות כזב באמצעותה אכן מציבות אתגרים במשפט ובאסדרה, בכלל, ובדיני תעמולת הבחירות בפרט. מוטב לבחון את האסדרה של בינה מלאכותית בהסדר כולל, ומבלי לטעת מסמרות עתה, אולי בהסדרה מכוח חוק – ולא לקבוע כלל מוחלט בהחלטה בעתירה מקרית, ראשונית למדי.

8. סוף דבר: לפי הטענות והראיות שלפניי, בן מאיר לא הוכיח שיש בציון משום "תעמולת בחירות", ומשום כך אין עילה ליתן את הסעדים שביקש. העתירה נדחית אפוא על הסף. מאחר שלא התבקשה תשובה, ולא בלי התלבטות, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ד במרחשוון התשפ"ו (5 בנובמבר 2025).

נעם סולברג, שופט

**המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26**